

Llei d'Economia Social i Solidària de Catalunya

Proposta desenvolupada per la Comissió de Llei d'ESS de la XES

Aprovada per la Permanent de la XES

- - -

Barcelona, 19 de Setembre 2014

- - -

PREÀMBUL

Catalunya és, per antecedents històrics i per el seu actual dinamisme, bressol i baluard de l'economia social i solidària del sud d'Europa.

Les primerenques cooperatives obreres de consum i producció ja afrontaren i resolgueren sovint, des de mitjans del segle XIX, les necessitats econòmiques de les classes populars catalanes. Les mutualitats asseguraren, al llarg del segle XX, la previsió social d'àmplies capes de la societat, i experiències com les cooperatives agrícoles, els cellers cooperatius, els pòsits de pescadors o els ateneus, entre d'altres, són fórmules associatives amb que els i les catalanes han edificat, històricament, una veritable economia de la fraternitat.

Una economia que, forjada des de la lluites de les classes populars catalanes, ha articulat solidàriament la nostra societat, creant i distribuint equitativament riquesa, cultura, comunitat, identitat. Uns fonaments propis que han arribat fins avui, quan les formes innovadores de la cooperació social desborden i enriqueixen el bagatge de l'economia social i solidària catalana. Un

passat original, un present vibrant i un futur que ja emergeix, requereixen d'una llei pròpia que fomenti i protegeixi l'economia social i solidària del país.

La Llei de bases de Cooperació de 1934

El reconeixement institucional i legal d'una economia social i solidària pròpia arrenca amb la Llei de Bases de Cooperació de 1934, un dels articulats pioners en la història jurídica europea. En ella, s'hi aixoplugà la pluralitat associativa del moviment de la cooperació –cooperatives, mutualitats, sindicats agrícoles- sota els Principis de Rochdale, propis de l'Aliança Cooperativa Internacional. A l'ACI hi hagué participació de cooperativistes catalans des de 1902 i la Federació Catalana de Cooperatives s'hi adherí el 1923.

Per Joan Ventosa i Roig, impulsor de la Llei, el caràcter mixt (econòmic i social) de les iniciatives de l'economia social i solidària n'exigia una legislació específica, doncs no estava cobert ni per les lleis mercantils ni per les civils. Una llei que en regulés i supervisés les condicions per a la constitució i organització, i en garantís la llibertat i autonomia de funcionament. I que fixés el recolzament integral de l'Administració, entenent sempre que l'economia social i solidària havia de progressar sobretot pels seus propis mitjans. Amb la seva aprovació, el Parlament català cercà democratitzar l'economia del país, privilegiar el factor humà per sobre del capital, i potenciar les formes de propietat social i col·lectiva dels mitjans de producció, consum, distribució i estalvi, per sobre d'aquelles relacions econòmiques basades en la propietat individual, el lucre, l'explotació o l'acumulació privada de capital.

Justificació de l'actual Llei

Els reptes d'aquestes primeres dècades del segle XXI exigeixen reconsiderar el que entenem per economia. En primer lloc, la crisi estructural ha destruït bona part de la riquesa i dels béns comuns del nostre país, i ha sotmès a l'atur i a la precarietat a bona part del nostre poble. Ha significat l'augment de la desprotecció social dels més febles i l'empitjorament de les condicions de vida de la majoria, així com la vulneració dels drets socials i laborals dels i les ciutadanes del nostre país. És legítim i necessari, per tant, impulsar una nova economia que no caigui en crisis cíclics

d'acumulació i desposseïció, que no generi desigualtats, que no es basi en la dilapidació dels béns comuns, del capital social, de la riquesa nacional. Cal una nova economia que respecti les persones i el medi ambient, que posi en el centre la vida i la cura, que promogui el desenvolupament territorial de forma equitativa i sense desigualtats de qualsevol tipus. L'impuls de l'economia social i solidària garanteix la transformació d'una economia al servei de les persones i del país.

En segon lloc, el recent enfortiment de les diferents branques del cooperativisme, així com l'emergència de noves formes de cooperació social (agroecologia, horts comunitaris, microfinançament, mercats i xarxes d'intercanvi de béns i serveis, monedes socials, equipaments autogestionats, béns comuns culturals i digitals, nodes de suport mutu i cura, habitatge i transport col·laboratiu) poden ser el punt de partida d'una nova economia dirigida a resoldre les necessitats i desitjos de les persones de forma ètica, democràtica i solidària. Aquestes transformacions són una oportunitat que la Llei d'Economia Social i Solidària ha de recollir, per impulsar-les, enfortir-les i garantir-ne la seva generalització., per tal de fomentar un model socioeconòmic alternatiu al capitalista.

En tercer lloc, l'actual procés d'autodeterminació assenyalava la pertinència d'emprendre aquest tipus d'orientacions: cal una nova economia per al nou país. L'energia col·lectiva capaç de construir un futur nacional ha de ser orientada a la construcció d'una nova societat. L'exercici del dret a decidir ha d'aplicar-se a l'àmbit socioeconòmic. No es possible avançar cap un nou país des de velles estructures socials; és necessari dirigir-se vers la plenitud col·lectiva des de les llibertats nacionals i des de l'emancipació social. Justícia, equitat, redistribució, solidaritat, són els valors que emanen de l'economia social i solidària tan necessaris per a un futur de dignitat col·lectiva per al conjunt de les i les catalanes. Responent a aquestes motivacions, el Parlament de Catalunya, el 27 de Setembre de 2013 va adoptar per una àmplia majoria, una resolució per la qual s'instava al govern per a que elaborés i aprovés una llei sobre l'economia social i solidària.

Aquestes transformacions exigeixen una renovació legislativa, no exclusiva del nostre país. Estats i països com el Quebec, l'Equador, Portugal, Veneçuela, Valona, Mèxic, Romania, França o les regions d'Itàlia estan legislant, sota diverses denominacions, sobre l'economia social i solidària. La crisi econòmica, l'auge de la pròpia realitat de l'economia social i solidària, però també les mobilitzacions ciutadanes pels drets socials o l'emergència de l'economia social del coneixement, estan generalitzant la necessitat d'una economia amb criteris ètics i democràtics, vertebrada per la

solidaritat i la participació social.

L'economia social i solidària catalana, a través de la Xarxa d'Economia Solidària, creada el 2003, és present de ple dret en els organismes de l'economia social i solidària mundial (RIPESS) i fou a Barcelona, capital de Catalunya, on el setembre del 2011 es constituí la xarxa europea d'aquest moviment socioeconòmic internacional. Igualment, altres xarxes, plataformes i federacions contribueixen a articular i projectar aquest moviment. Si Catalunya fou pionera en el cooperativisme històric europeu, amb la present Llei d'Economia Social i Solidària tornem a situar al país a primera línia de l'economia social i solidària internacional.

TÍTOL 1. OBJECTE, DEFINICIÓ I PRINCIPIS

Article 1. Objecte.

La present llei té per objecte establir les bases per a un marc jurídic propi per al conjunt d'iniciatives de l'economia social i solidària (ESS) de Catalunya.

D'acord amb l'Estatut de Catalunya, “la Generalitat ha de fomentar l'acció de les cooperatives i les societats laborals i ha d'estimular les iniciatives de l'economia social” (Article 45.5), i ha d'adoptar “les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social de Catalunya i dels seus ciutadans, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió, el desenvolupament sostenible i la igualtat d'oportunitats”. (Article 45.1).

Per tant, és objecte d'aquesta Llei:

- a) definir i reconèixer les característiques pròpies de l'economia social i solidària
- b) identificar les iniciatives que la componen
- c) especificar les polítiques públiques orientades a la promoció, foment i enfortiment de les iniciatives de l'economia social i solidària, tot respectant la normativa específica aplicable a cadascuna d'elles.

- d) establir els mecanismes de la seva representació i articulació col·lectiva
- e) establir els mecanismes per a la resolució de conflictes
- f) determinar un règim de sancions per l'ús fraudulent de la llei i contrari als seus principis

Article 2. Definició.

L'economia social, tradicionalment, ha estat definida com aquella economia que promou la primacia de la persona i de l'objecte social per sobre del capital, l'adhesió voluntària i oberta, el control democràtic pels seus integrants, la conjunció dels interessos de les persones usuàries i de l'interès general, la defensa i aplicació dels principis de solidaritat i responsabilitat, autonomia de gestió i independència respecte dels poders públics, i el destí dels excedents a la consecució dels objectius a favor del desenvolupament sostenible, de l'interès dels seus integrants i de l'interès general (Llei espanyola 5/2011, de 29 de març, d'Economia Social; Llei portuguesa n.º 30/2013 de 8 de maig, d'Economia Social;).

Les legislacions recents amplien aquesta definició incorporant-hi el concepte d'economia solidària per a respondre a la creixent importància, diversitat i aspiracions de transformació social de les noves iniciatives (Projecte de llei relatiu a l'economia social i solidària, adoptat pel Senat francès, 8 de novembre del 2013).

En aquest sentit, la llei catalana defineix l'economia social i solidària (ESS) com un conjunt d'iniciatives socioeconòmiques, els membres de les quals, de forma associativa, cooperativa, col·lectiva o individual, creen, organitzen i desenvolupen democràticament i sense que necessàriament tinguin ànim de lucre, processos de producció, d'intercanvi, de gestió, distribució d'excedent, moneda, de consum i de finançament de béns i serveis per satisfer necessitats, que es guien per relacions de solidaritat, cooperació, donació, reciprocitat, i autogestió defensant els béns comuns naturals i culturals i la transformació igualitària de l'economia i la societat amb la finalitat del bon viure i la reproducció i la sostenibilitat de la vida del conjunt de la població.

Dins d'aquesta definició, s'hi poden reconèixer iniciatives formalitzades a nivell jurídic (cooperatives, fundacions, associacions, mútues) que la subscriuguin, però també altres formes de cooperació social emergents i sense formalització jurídica en àmbits com l'agroecologia, els horts

comunitaris, el microfinançament, els fons de crèdit col·lectiu, els mercats i xarxes d'intercanvi de béns i serveis, les monedes socials, els equipaments de gestió comunitària i autogestionats, els béns comuns culturals i digitals, els nodes de suport mutu i cura, tecnologies socialment útils, i les experiències d'habitatge, comunicació i transport col·laboratiu, així com d'altres iniciatives que comparteixin aquesta definició.

Article 3. Principis orientadors

Les persones i iniciatives emparades per la present llei, en l'exercici de les seves activitats socio-econòmiques, s'inspiren i tracten d'aplicar els següents principis:

- a) La recerca del bé comú i la creació i distribució equitativa de la riquesa
- b) La primacia del treball sobre el capital i dels interessos col·lectius per sobre els individuals
- c) La democràcia econòmica i la voluntat de transformació social
- d) El foment de la qualitat i sostenibilitat de la vida i del medi ambient
- e) L'equitat de gènere i el repartiment de les tasques de cura
- f) El respecte a la identitat cultural pròpia i el foment de la interculturalitat
- g) L'arrelament territorial i l'economia de proximitat
- h) La creació de mercat social a partir de la intercooperació entre: la producció cooperativa, l'estalvi i les finances ètiques, la distribució i comercialització justa i el consum responsable
- i) Les pràctiques de l'autogestió, el treball col·laboratiu, l'ajuda mútua, la solidaritat, la donació, la reciprocitat

Article 4. Causes d'exclusió

Queden excloses de l'àmbit de l'economia social i solidària aquelles iniciatives que no s'ajustin a la definició o no compleixin els anteriors principis, així com aquelles que no mantinguin una equitat salarial o retributiva. Es consideraran equitatives aquelles forquilles retributives que no superin el ventall d'1 a 5, amb un topall retributiu màxim de 6 vegades el salari mínim interprofessional.

TÍTOL 2. POLÍTIQUES PÚBLIQUES DE PROMOCIÓ DE L'ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA

Capítol 1. Mesures de foment

La present llei estableix les següents mesures per tal que l'administració pública fomenti l'economia social i solidària

Article 5. Les administracions públiques reconeixeran un tracte preferencial a les iniciatives de l'economia solidària en matèria de contractació pública, com les de construcció i manteniment de la infraestructura pública i les de subministrament de béns i serveis a les entitats públiques.

En aquest sentit, en la mesura que els serveis socials, educatius i sanitaris no siguin de titularitat o gestió pública, hauran de ser contractats a iniciatives de l'economia social i solidària, a través de concursos públics en els que s'establiran clàusules socials i ambientals.

Article 6.- Les administracions públiques cediran, a les iniciatives de l'economia social i solidària, l'ús de terres i immobles inactius de propietat pública o que siguin producte d'expropiacions o confiscacions o d'herències vacants per a projectes productius o de servei a la comunitat. Així mateix, l'administració pública tindrà en compte en els planejaments urbanístics l'assignació d'un percentatge del 10% del sòl urbà, incrementable al 20% en el cas de l'extensió de sòl urbanitzable, destinat a la creació de cooperatives d'habitatge en règim d'ús i per a edificacions destinades a la prestació de serveis a la comunitat.

Article 7.- L'administració pública, en defensa de l'interès general, mantindrà la titularitat pública de les seves empreses i en fomentarà la participació dels treballadors i dels usuaris. En els supòsits en que no es pugui mantenir la gestió pública, aquesta s'atorgarà a les iniciatives de l'economia social i solidària.

Article 8.- Es promourà la recuperació d'empreses en crisi per part dels treballadors per mitjà de cooperatives de treball associat. En el mateix sentit es crearà un fons específic per a facilitar la compra d'empreses privades que es posin en venda, total o parcialment, de forma que hi hagi un dret preferent, a igualtat de preu, per adquirir-lo i posar-lo en règim de cooperativa.

Article 9.- Es promourà la cessió d'equipaments públics per a la promoció de l'economia social i solidària, com vivers de cooperatives i d'iniciatives solidàries i altres fórmules similars.

Article 10.- Es promourà la concertació público-cooperativa-comunitària en els serveis municipals: equipaments, manteniment, abastiments, lleure, etc. La contrapart pública garantirà l'interès general, la universalitat; la contrapart cooperativa garantirà la democràcia econòmica i la participació dels treballadors; i la contrapart comunitària garantirà la participació ciutadana i dels usuaris.

Capítol 2. Mesures de foment del treball en l'economia solidària

Article 12.- L'administració pública prioritzarà l'establiment de normes i incentius que amb caràcter general tinguin per objecte la creació i consolidació de treball estable i de qualitat a favor de les persones i organitzacions emparades per aquesta llei, així com vetllarà per l'aplicació de les normes relatives a la Seguretat Social.

Article 13.- En concret, l'administració pública adoptarà les mesures següents.

- a) Bonificacions del 100% a les quotes de cotització a la seguretat social durant els tres primers anys de l'activitat econòmica.
- b) Sistemes d'ajuda per a la formació i assessorament, assistència tècnica, elaboració d'estudis de viabilitat i diagnòstic empresarial, auditories, balanç social, assessoria comptable, fiscal jurídica, finançament d'activitats de formació general i tècnica.

- c) Creació d'un fons destinat a la cobertura complementària de les mesures de protecció social pública per les diferents contingències socials a favor de les persones emparades per aquesta llei.
- d) L'administració, conjuntament amb el sector, vetllarà perquè l'ocupació generada en l'economia social i solidària sigui de qualitat i coherent amb els principis generals de l'ESS.
- e) Finançament tant de la inversió immaterial (formulació del projecte) com de part o del total dels actius que fossin necessaris per a l'inici de l'activitat professional de les persones i organitzacions emparades per aquesta llei, ja sigui per mitjà de la concessió d'aval, préstecs a baix interès, subvencions, com de l'aportació directa de capital a fons perdut.

Article 14.- Per tal de fomentar el desplegament del treball en les cooperatives s'adoptarà les mesures següents :

- a) L'atorgament de préstecs a socis cooperatius per al pagament de les aportacions al capital social a través de les entitats públiques de finançament, mitjançant l'avançament de fons o la concessió de préstecs, reintegrables en el transcurs de la seva activitat econòmica, o mitjançant l'atorgament de garanties.
- b) L'atorgament de préstecs a treballadors no socis de les cooperatives per a finançar la seva aportació al capital social i poder esdevenir soci de la cooperativa.
- c) Abonament o capitalització de les prestacions de desocupació per mitjà del pagament en un sol cop de la totalitat de les prestacions de desocupació que corresponguin al treballador cessant, per al pagament de les aportacions necessàries per a associar-se a una cooperativa de treball.
- d) Subvenció fins el 50% dels costos salarials dels socis-treballadors durant els dos primers anys de l'activitat laboral, sempre i quan es fixi pels i les treballadores uns salaris o bestretes no superiors al doble del salari mínim interprofessional.

Article 15. Per tal de fomentar el desplegament del treball en l'economia social i solidària s'adoptaran les mesures següents:

- a) Subvencions perquè, en especial, aquells col·lectius més afectats per les situacions de desocupació de llarga durada, persones més grans de 45 anys, joves sense experiència laboral, dones i homes amb responsabilitats de cura, persones immigrades o amb diversitat funcional física o psíquica, puguin accedir al treball remunerat en el món associatiu, vetllant per la qualitat de l'ocupació i protegit per la Seguretat Social.
- b) Ajudes financeres a les associacions per la capacitació i la professionalització dels seus membres, per tal de crear i qualificar nous llocs de treball.
- c) Ajuda financera al treball voluntari, sobretot pel que fa al pagament de les primes de l'assegurança sobre els riscos laborals dels voluntaris.
- d) Subvencions perquè el conjunt del treball assalariat que es produeix en les associacions pugui desembocar en la creació d'ocupació en cooperatives.

Capítol 3. Mesures de política tributària

Article 16.- Les persones i organitzacions emparades per aquesta llei són declarades formalment no subjectes a les següents figures impositives:

- a) Impost de la renda de les persones físiques. Sempre i quan les retribucions siguin inferiors al doble del salari mínim interprofessional.
- b) En relació als altres impostos, s'establirà un sistema diferenciat de subjecció a tot tipus d'impostos d'acord amb el sector d'activitat que desenvolupin, la generació d'ocupació de qualitat que produeixin, el grau de contribució al desenvolupament local, la protecció al medi ambient, i altres criteris alternatius segons el grau de compliment dels indicadors establerts per metodologies inspirades en el Balanç Social aplicat per la Xarxa d'Economia Solidària de

Catalunya (XES) i en els criteris proposats per l'economia del bé comú. A tal efecte, es promulgarà un reglament que desplegui aquests criteris.

Capítol 4. Mesures de política creditícia

Article 17.- L'administració pública facilitarà la creació d'un sistema autònom de finançament per a subvenir a les necessitats de les persones i organitzacions emparades per aquesta llei.

Article 18.- Per tal de donar compliment a l'establert a l'article anterior, l'administració pública crearà una Banca cooperativa pública que es regirà per una normativa pròpia que regularà la seva activitat financera, de forma diferenciada a la legislació bancària genèrica, la qual serà d'aplicació supletòria en tot allò no previst per la legislació especial.

Article 19. La Banca pública cooperativa es constituirà inicialment amb una aportació de capital de fons públic del 50% i una aportació de capital de fons cooperatiu de 50%. En els seus òrgans de govern la representació serà paritària, i haurà de contemplar la participació dels estalviadors personals.

Article 20.- Els recursos de la Banca cooperativa pública provindran dels impostos que paguin els ciutadans, així com de la venda de terres i immobles propietat de l'administració pública o que siguin producte d'expropiacions o confiscacions o d'herències vacants.

Article 21.- Les funcions de la Banca cooperativa pública seran les pròpies d'una entitat financera pública, és a dir, la concessió d'aval i garanties reals, de crèdits i préstecs reintegrables a baix interès, de subvencions finalistes i no finalistes, o l'aportació directe de capital no reintegrable.

Article 22.- Així mateix, i a efectes de diversificar les fonts de finançament de les organitzacions emparades per aquesta llei, es promourà i facilitarà un finançament social i solidari privat.

Així doncs, les organitzacions emparades per aquesta llei podran emetre títols participatius específics de l'economia social i solidària, així com altres instruments financers que s'estimin

convenients, els quals comptaran amb la garantia de l'administració pública.

En el mateix sentit, es promourà i facilitarà que els ciutadans puguin escollir pagar directament una part dels seus impostos a les organitzacions emparades per aquesta llei de les que es declarin solidaris.

Capítol 5. Mesures d'integració econòmica

Article 23.- L'administració pública promourà la integració socioeconòmica del sector de l'economia solidària, a través de l'establiment de relacions permanents entre les iniciatives del sector, conformant una densa malla de relacions de producció, d'intercanvi, de crèdit i de consum a nivell local, comarcal, nacional i internacional, en la perspectiva de la consecució del mercat social.

Article 24.- En particular, s'adoptaran les mesures següents:

- a) Es fomentará la creació de centrals de compres.
- b) S'atorgaran facilitats per a la creació i consolidació de districtes cooperatius i xarxes locals de l'economia solidària.
- c) S'incentivarà l'establiment d'indústries i serveis en les zones de producció i de processos industrials integrats, de manera a incrementar el valor agregat d'aquestes zones i generant un desenvolupament local sostenible.
- d) Es concedirà un tractament fiscal favorable a les inversions i a les transaccions realitzades de forma conjunta entre les organitzacions emparades per aquesta llei, així com als processos de conversió d'empreses cap a les formes d'organització cooperativa i associativa.
- e) S'intensificarà el reconeixement normatiu dels consorcis, grups empresarials cooperatius i de les altres iniciatives de l'economia social i solidària, tot estimulant-ne la seva constitució i expansió.
- f) S'atorgaran els incentius necessaris per a la creació i desenvolupament de sistemes i mecanismes de col·laboració –intercooperació– entre les organitzacions emparades per aquesta llei i entre aquestes i els sectors públic i privat.
- g) Es fomentará la creació, expansió i consolidació de les operacions socioeconòmiques internacionals de les organitzacions emparades per aquesta llei.

- h) Es fomentaran mesures d'integració monetària i financera a partir de sistemes monetaris digitals i físics propis del sector

Capítol 6. Mesures relatives a l'assistència tècnica

Article 25.- Els organismes públics incentivaran la contractació de personal tècnic per part de les iniciatives emparades per aquesta llei, per a la formulació i avaluació de projectes socioeconòmics, financers i jurídics, la prestació d'assessoria i assistència tècnica, plans d'igualtat de gènere, programes de participació de participació i innovació, d'impacte mediambiental o de qualitat laboral i altres que millorin l'equitat i les condicions de treball de les iniciatives, així com a l'adequació als principis orientadors de la present llei.

Capítol 7. Mesures d'educació i capacitació

Article 26.- L'administració pública facilitarà la difusió de continguts sobre el sector cooperatiu i de l'economia social i solidària a totes les etapes del sistema escolar, de forma que aquesta temàtica constitueixi un element central de la formació de la joventut. A tal efecte, les lleis educatives hauran d'establir la obligació de desenvolupar aquestes temàtiques i d'integrar-les en els currículums acadèmics a tots els nivells del sistema educatiu.

Article 27.- Les universitats públiques i les institucions públiques d'investigació hauran de disposar de plans educatius a nivell de grau i de postgrau. Així com disposar de línies d'investigació a nivell de doctorat, dedicats íntegrament a l'estudi i la comprensió de la realitat de l'economia social i solidària. Així mateix, s'ampliarà l'oferta de cursos de formació de curta durada, altament especialitzats i dissenyats per a membres de les organitzacions emparades per aquesta llei.

Article 28. Les universitats, a través de programes de creació d'incubadores, posaran els seus coneixements a disposició de les organitzacions de l'economia social i solidària, i aquestes a la vegada integraran en la seva activitat els programes de pràctiques pels estudiants universitaris.

Capítol 8. Mesures de participació en la formulació de polítiques públiques

Article 29.- Les autoritats públiques, a tots els nivells de l'administració, establiran les condicions favorables per a la creació d'organismes d'integració representatius del sector per tal que puguin participar en el disseny, execució i seguiment de les polítiques públiques, especialment les dedicades a la promoció de l'economia social i solidària.

Article 30.- A nivell local, es crearan Agències Comarcals de Desenvolupament Local per a la promoció de l'economia social i solidària, amb participació de les administracions locals i les iniciatives de l'economia social i solidària del territori.

TÍTOL 3. REPRESENTACIÓ I ARTICULACIÓ DE L'ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA.

Article 31.- Així mateix, es crearà el Consell Superior de l'Economia Social i Solidària de Catalunya com a ens dinamitzador del desenvolupament del conjunt de les iniciatives de l'economia social i solidària.

Article 32. El CSESS tindrà les funcions següents:

- a) Vetllar pel compliment de la present llei.
- b) Elaborar, bianualment, un Pla Director de l'Economia Social i Solidària a Catalunya, que estableixi mecanismes per a la seva avaluació i seguiment i que en presenti anualment una memòria sobre la situació de l'economia social i solidària a Catalunya.
- c) Emetre dictàmens valoratius de les polítiques públiques que afectin l'economia social i solidària.
- d) Registrar i actualitzar anualment el llistat de les iniciatives de l'economia social i solidària.

- e) *Difondre* els valors i les pràctiques de les iniciatives de l'economia social i solidària al conjunt de la societat, a partir de campanyes pròpies i mitjançant els mitjans de comunicació social.
- f) Auspiciar la projecció internacional de l'economia social i solidària, a partir de promoure la participació de les seves organitzacions en fòrums i xarxes europees internacionals, així com la intercooperació i els partenariats transnacionals.
- g) Exercir la mediació i l'arbitratge en casos de conflicte entre membres de les iniciatives de l'ESS, i en casos de conflicte entre iniciatives de l'ESS. Les condicions de la mediació i arbitratge seran desenvolupades en un reglament específic.
- h) Vetllar per evitar un ús fraudulent de la Llei i arbitrar aquelles mesures sancionadores que es considerin adequades.

Article 33. El CSESS es compondrà seguint els criteris següents:

- a) Que cada entitat de representació dintre de l'àmbit de l'ESS podrà nomenar un representant en aquest organisme.
- b) Es procurarà mantenir un equilibri territorial i sectorial (producció, consum, finances, serveis i intercanvi) dintre la seva composició.

TÍTOL 4. MECANISMES DE RESOLUCIÓ ALTERNATIVA DE CONFLICTES.

Article 34. Els conflictes que puguin sorgir en el si de les iniciatives d'ESS; i també els que sorgeixin entre elles, amb l'Administració Pública o amb tercers, s'estableix com a mesura prèvia i obligatòria el diàleg intern (soles o amb acompanyament professional); en segon lloc i amb acreditació de la mesura anterior, la mediació, en tercer lloc l'arbitratge d'equitat i, en últim cas, la

resolució del conflicte a la via jurisdiccional.

Article 35. La CSESS facilitarà els procediments adequats per a la mediació i si les parts no assolissin cap acord, acabarà dictant una resolució basada en principis d'equitat, que a més de ser vinculant per a les parts haurà de ser atesa pels Tribunals.